

РЕШЕНИЕ

№ 329

гр. София, 26.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Камен Иванов

Членове: Владимир Астарджиев
Виолета Магдалинчева

при участието на секретаря Невена Б. Г.
в присъствието на прокурора Д. Г. Г.
като разгледа докладваното от Камен Иванов Наказателно дело за възобновяване № 20231000600887 по описа за 2023 година

Производството е образувано по реда на чл. 424 ал.1 вр.чл.422 ал.1 НПК по искане вх.№198738/12.07.2023 година на осъдения В. Е. Б.,с установена самоличност,ЕГН *****,сторено чрез надлежно упълномощен защитник адв. С. Г. от САК,за възобновяване на наказателното производство по нохд №3104/2022 година по описа на Районен съд гр.София.Твърдят се основания,разписани в чл.422 ал.1,т.5-та НПК,като сторените оплаквания препращат към нормата на чл.422 ал.1 ,т.5 НПК вр.касационни основания по чл.348 ал.1,т.1,т.2 и т.3 НПК–нарушение на материалния закон,съществено нарушение на процесуалните правила,допуснати от първия съд и от въззивната съдебна инстанция,и явна несправедливост на наложеното наказание.

С присъда №238/10.10.2022 година постановена по нохд № 3104/2022 година по описа на Районен съд гр.София състав на съда е признал подсъдимия В. Е. Б.,роден на ***** година в гр.***,българин,български гражданин, неженен ,със средно образование,работещ като монтажник,неосъждан,с постоянен адрес в гр. *** ,кв.,****“,ул.,****“ №

,ЕГН ** за виновен в това,че на 24.10.2021 година около 05,00 часа в гр.София,кв.“Кремиковци“,по ул.,„Кремиковско шосе“ с посока на движение от улица „Челопешко шосе“ към ул.,„Свети Георги Победоносец“ е управлявал моторно превозно средство-лек автомобил марка “Фолксваген”,модел,„Пасат”, рег.№***** с концентрация на алкохол в кръвта си над 1,2 на хиляда,а именно 1,40 /едно цяло и четиридесет стотни на хиляда/ промила,установено по надлежен ред,съгласно Наредба №1/19.07.2017 година за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози,издадена от министър на здравеопазването,министър на вътрешните работи и министър на правосъдието ,обн.,Дв.в.бр.61/28.07.2017 година,в сила от 29.09.2017 година,изм.и доп.бр.81 от 2.10.2018 година,бр.99/20.11.2020 година,в сила от 01.01.2021 година,чрез химическо изследване на кръвна проба,резултатите,от което са отразени в Съдебна химико-токсикологична експертиза № И-1271/10.02.2022 година,изготвена от химици и съдебни токсиколози в специализирана химико-токсикологична лаборатория към Военномедицинска академия гр. София,поради което на основание чл.343б,ал.1 НК,чл.303 НПК вр.чл.57 ал.2 вр.чл.54 ал.1 НК му е наложил наказания „лишаване от свобода в размер на 1/една/ година,чието изпълнение е отложил на основание чл.66 ал.1 НК с изпитателен срок от 3 /три/ години, “Глоба“ в размер на 200,00 /двеста/ лева,а на основание чл.343г НК-„лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 /една/ година.

Съдът,на основание чл.59 ал.4 НК е приспаднал времето,през което подсъдимият Б. е бил лишен от право да управлява МПС по административен ред за това деяние, считано от 24.10.2021 година.

На основание чл.189 ал.3 НПК подсъдимият В. Е. Б.,ЕГН ***** е осъден да заплати по сметка на СДВР сторени в досъдебната фаза разноски в размер на 245,00 лева,както и по сметка на СРС сторени в съдебна фаза разноски в размер на 953,80 лева.

На основание чл.190 ал.2 НПК подсъдимият В. Е. Б. е осъден да заплати и д.т. от по 5 лева за служебно издаване на изпълнителни листове за събиране на присъдените в полза на СДВР и СРС парични средства.

С Решение №226/03.04.2023 година,постановено по внохд.№631/2023 година по описа на Софийски градски съд,на основание чл.334,т.6 НПК и

чл.338 НПК,присъдата е потвърдена изцяло.

В стореното искане се сочи,че първоинстанционния съдебен акт е постановен при съществено нарушение на закона и на процесуалните правила по смисъла на чл.348 ал.1 ,т.1 и т.2 НПК,като наложените наказания са явно несправедливи-нарушение и по чл.348 ал.1,т.3 НПК.

Съображенията за допуснати съществени процесуални нарушения на нормите на чл.13 НПК,чл.14 НПК,чл.107 ал.5 НПК и чл.305 НПК са свързани с оплакване за липса на задълбочена и внимателна проверка на относими към предмета на доказване доказателства и доказателствени средства,като се твърди липса на пълно,всестранно и обективно изясняване на релевантните факти и обстоятелства по делото.Твърди се,че доказателствените източници са тълкувани превратно от първия съд,а част от обективно установени противоречия,напр.за разликите в концентрация на етилов алкохол в основната и контролна кръвни проби,не са обсъдени нито от първия,нито от въззивния съд.

Изложени са подробни съображения,свързани развилото се съдебно производство по реда на чл.373 ал.1 вр.чл.372 ал.3 и ал.1 вр.чл.371,т.1 НПК,като се твърди превратно тълкуване на изготвените по делото химикотоксикологични експертизи,неправилно определяне на момента,към който следва да се инкриминира концентрацията на установения етилов алкохол в кръвта на осъдения Б.,некоректно позоваване на съдебна практика от страна на първия съд,липса на убедително обсъждане на приложения метод на изследване „Видмарк“ при изготвяне на експертното заключение,нарушена процедура при вземане на кръвните проби от осъдения по-късно Б..

Сочи се обобщаващо,че употребата на алкохол не е установена по „надлежен ред“,а релевираните оплаквания,според защитата,сочат на допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените,нарушили правото на защита на осъденото лице.

Съображенията за нарушение на материалния закон са свързани с оплакване за това, че подсъдимият В. Б. е осъден за престъпление,което не е извършил,а изводите и на първия съд и на въззивния съд за виновност на осъденото лице,са необосновани,а поведението на Б.-несъставаемомерно.

Сторено е оплакване за явна несправедливост на наложените наказания,доколкото не са обсъдени и оценени задълбочено смекчаващите

вината и наказателната отговорност обстоятелства. На основа горното се сочи от защитата, че допуснатите и посочени по-горе нарушения са съществени по смисъла на чл.348 ал.1, т.1, т.2 и т.3 НПК и са основание по чл.422 ал.1, т.5 НПК за възобновяване на наказателното дело. На тази основа и на основание чл.422 ал.1, т.5 вр.чл.348 ал.1, т.1 и т.2 и чл. 425 ал.1, т.1 и т.3 НПК е направено искане за възобновяване на наказателното производство по внохд №631/2023 година по описа на СГС, отмяна на атакуваната присъда и признаване на подсъдимия В.Б. за невинен по повдигнатото му обвинение.

Алтернативно се иска връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първия съд или намаляване на наложените наказания.

Пред настоящия съд защитникът на осъдения В.Б. поддържа доводите и възраженията, изложени в искането. Поддържа, че и първият и въззивният съд са нарушили закона и са допуснали съществено нарушение на процесуалните правила приемайки, че концентрацията на алкохол в кръвта може да бъде определена по начин, различен от посочения в Наредба №1/2017 година. Излага съображения, свързани с отворената за изследване втора кръвна проба и оспорва обосноваността на изводите на съда, основани на изпълнената по делото съдебна химико-токсикологична експертиза.

Поддържа сторените искания.

Осъденият В. Б. не се е явил пред настоящия съд, редовно призован.

Представителят на АП-София изразява становище за неоснователност на направените искания за възобновяване на наказателното производство. Намира, че не са налице предпоставките на Закона за възобновяване на производството по цитираното наказателно дело по описа на Софийски градски съд, като не са допуснати от съдебните инстанции нито нарушение на материалния закон, нито съществени нарушения на процесуалните правила, довели до нарушаване правото на защита на осъденото лице. Намира, че възраженията на защитата на осъдения Б. са получили отговор и от първия съд и от въззивната съдебна инстанция.

Претендира да се остави без уважение стореното искане.

След като прецени изложените доводи в стореното искане от защитата на осъдения Б. и поддържаните доводи на защитника му пред настоящия съд, като съобрази наведените за възобновяване основания и прецени

изразеното становище на представителя на държавното обвинение,Софийският апелативен съд намери,че разгледано по същество стореното искане не е основателно.

Съображенията са следни:

Следва да се подчертае,че настоящата извънредна инстанция няма правомощие при проверката си да изменя проверяваните и приети от съдилищата по делото фактически положения,включително да изгради своя самостоятелно възприета фактическа обстановка. Предметът на извънредната проверка е изрично очертан в нормата на чл.422 ал.1,т.5 вр. чл.348 ал.1,т.1-3 НПК,както по основанията за проверка,така и относно подлежащите на такава проверка съдебни актове.Изрично е посочено,че предмет на тази проверка е наличието или не на допуснати съществени нарушения по чл.348 ал.1 т.1-3 НПК,като включва проверка за нарушение на материалния закон-ако законът е приложен неправилно или не е приложен закон,който е трябвало да се приложи,ако е допуснато нарушение на процесуалните правила,довело до ограничаване на процесуалните права на страните и не е отстранено,ако липсват мотиви на проверяваните съдебни актове или протокол от съответно съдебно заседание,ако съдебните актове са постановени от незаконен състав или тайната на съвещанието е била нарушена.Предметът на проверка ясно е очертан с оглед разписаното в чл.422 ал.1,т.5 вр. чл.348 ал.1,т.3 вр.ал.5 НПК,касателно преценката за явна несправедливост на наложено наказание.Предметът на проверка е свързан и с начина,по който е изградено вътрешното убеждение на решаващия съд,и преценка дали то е основано на обективно,всестранно и пълно изследване на всички правно-релевантни факти и обстоятелства по делото.В този смисъл право на конкретната съдебна инстанция по същество е да кредитира едни доказателствени източници за сметка на други,поставяйки ги в основата на фактическите си констатации,като съществено нарушение на процесуалните правила ще е налице тогава,когато не са изложени съображения,относно оценката на доказателствените материали,когато те са оценени едностранчиво и тенденциозно или са сторени изводи на основата на негодна и/или несъществуваща доказателствена основа.

По делото въззивният съд е възприел фактическа обстановка,която последователно и ясно е изложена в мотивите към постановеното

решение,стр.2-ра,4-ти абзац-стр.4-та,първи абзац,като е дал последователно отговор на всички поставени пред него въпроси от страните.Изрично е посочено,че възприетата от първия съд фактическа обстановка се споделя от въззивния съд,стр.4-та,2-ри абзац,1-во изречение.Следва да се подчертае,че в мотивите си първият съд,след подробен анализ и оценка на доказателствения обем е обобщил по същество,че възприетите от него факти и обстоятелства съответстват на фактическите положения,отразени в обвинителния акт.

В мотивите към атакуваното решение на въззивната инстанция по реда на въззивното производство изрично е посочено,че съдебното производство пред първия съд е протекло при диференцирана процедура по гл.27,чл.371,т.1 НПК,като процесуални пропуски и нарушения в тази процедура не са допуснати.Въззивният съд е намерил,че първият съд е провел задълбочено съдебно следствие,по време на което по надлежен ред е събрал относими доказателствени източници към предмета на делото.Въззивният съд е намерил,че първият съд е оценил доказателствата и доказателствените средства според действителното им съдържание,без да е допуснато превратно тълкуване и оценка на доказателствените източници.Макар преповтаряне на фактическата обстановка,възприета и изложена от въззивния съд в цитираното решение да не се налага,настоящия съд ще акцентира на релевантните факти,възприети от въззивната съдебна инстанция в хода на извършената инстанционна проверка.

Установено е,че В. Е. Б. е роден на ***** година в гр. ***, българин, български гражданин,не е женен,със средно образование,не е осъждан, реабилитиран е по право,вж.справка за съдимост,л.44-45 от делото,с постоянен адрес в гр. ***,кв.*****,ул.*****,№ ***,ЕГН *****.

В. Б. е правоспособен водач от 08.04.2005 година,като притежава свидетелство за управление на МПС за категория „В“ и категория „АМ“.Няколкократно е наказван за извършени нарушения на правила по ЗДВП и ППЗДВП.

На 23.10.2021 година вечерта В.Б. употребявал алкохол,като в ранните часове на деня решил да ползва /да управлява/ лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Пасат“ с ДК№*****.

Полицейските служители в 05 РУ-СДВР Н. К., В. Й. и Д. Г. били назначени в дежурство за времето от 19,00 часа на 23.10.2021 година до 07,00

часа /на смяна/ като АП-221.Изпълнявайки служебните си задължения на 24.10.2021 година,около 05,00 часа в гр.София,в кв.“Кремиковци“свидетелите К.,Й. и Г. спрели за проверка лекия автомобил „Фолксваген“, модел „Пасат“ ,ДК№ ***** ,управляван от осъдения по-късно Б..Спряното за проверка на водача МПС се движело в посока от улица „Челопешко шосе“ към улица „Свети Георги Победоносец“. В хода на проверката полицейските служители установили самоличността на водача на лекия автомобил,а тъй като В.Б. силно лъхал на алкохол,полицейските служители намерили,че следва да се предприеме проверка с тест за установяване наличие на употреба на алкохол от проверявания водач на МПС.Поискали съдействие от екип на ОПП-СДВР,като на място пристигнали С. С. и И. В.,двамата на длъжност „мл.автоконтрольор“.В 05,37 часа водачът на МПС В.Б. бил проверен с техническо средство „Алкотест Дрегер“7510,инв.№ ARBA0145 ,като проба № 2922 отчела наличие на алкохол в издишания от Б. въздух от 1,45 промила.Техническото средство,с което е проверен В.Б. е технически изправно,като последната проверка за техническото му състояние и изправност е извършена на 10.05.2021 година със срок на валидност от 6 месеца.Непосредствено след извършената проверка с техническото средство „Алкотест Дрегер“7510,инв.№ ARBA0145 св.С. съставил на В. Б. акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 485370/24.10.2021 година и иззел свидетелството му за управление на МПС, контролен талон и свидетелството за регистрация на лекия автомобил.

Свидетелят В. издал на В. Б. талон за медицинско изследване № 085751/24.10.2021 година.Били ясни указанията,че Б. следва да се яви в УМБАЛ „Св.Анна“ гр.София в срок до 45 минути,считано от връчването на талона за медицинско изследване,т.е. до 06,30 часа на посочената дата /24.10.2021 година/.В. Б. бил преведен /транспортиран/ до УМБАЛ „Св.Анна“ гр.София,където в 07,10 часа доброволно предоставил кръв за химическо изследване.Бил съставен надлежен протокол за медицинско изследване.При прегледа от медицински специалист В. Б. признал да е употребил 1,5 литра бира и 80 мл.ракия на 23.10.2021 година вечерта/около 20,00 часа/.Това обстоятелство било вписано в съставения протокол,подписан от медицинското лице и В.Б..На основание чл. 72 ал. 1,т.1 ЗМВР Б. бил задържан за срок до 24 часа и преведен в сградата на 05 РУ-СДВР.Със заповед,издадена от св.И. В. № 2938/24.10 2021 година за прилагане на ПАМ

по чл.171,т.1,б. „б“ ЗДвП,свидетелството за управление на МПС на Б. било отнето до окончателното решаване на въпроса за отговорността му,но за не повече от 18 месеца от фактическо му изземване.

Протокол за химическо изследване № 7078/26.10.2021 година по метода на газово хроматографско изследване установява наличие на алкохол в кръвта на Б. от 1,24 промила.Във връзка с искане за проверка и на контролната“втора“ проба“ е изготвена химико-токсикологична експертиза в хода на досъдебното производство,л.л.46-48, установяваща концентрация на алкохол в кръвта на В. Б.,към момента на извършената проверка от органите на МВР,на 1,40 промила.Следва да се подчертае във връзка с проверката на контролната проба и изготвеното химическо изследване,че непосредствената проверка установява първоначално,че контролната проба показва концентрация на алкохол от 1,17 промила.Експертите са категорични,че разминаването в параметрите на първата проба е в границата на статистическото отклонение,но отчитайки периода на непосредствената проверка от органите на МВР с момента,в който практически е взета кръв за изследвани,отнесени към периода на елиминация на алкохола,то към момента на проверката концентрацията на алкохол в кръвта на проверявания водач на МПС Б. е 1,40 промила.В хода на съдебно следствие пред първия съд е назначена,вж.л.56-ти от делото ,съдебна химико-токсикологична експертиза,изпълнена и приложена на л.л.58-63 от делото,установяваща съдържание на алкохол в кръвта на Б. към момента на полицейската проверка от 1,40 промила.

Производството пред първия съд е проведено по реда на гл.27 НПК,при съкратено съдебно следствие по реда на чл.373 ал.1 вр.чл.372 ал.3 и ал.1 вр.чл. 371,т. 1 НПК,като първият съд се е произнесъл с надлежно определение в тази насока,вж.л.54 от делото.

В. Б. не е дал обяснения по фактите и повдигнатото му обвинение.

Възприетата фактическа обстановка от първия съд и от въззивната съдебна инстанция се основава на внимателната оценка на няколко групи доказателствени източници-от гласните доказателствени средства,приобщени по надлежен ред без провеждане на непосредствен разпит на свидетелите Н. К.,л.17 ДП,В. Й.,л.18 ДП,Д. Г.,л.19 ДП/,С. С.,л.20 ДП/,И. В. л.21 ДП,от писмени доказателства и писмени доказателствени средства,приобщени по

надлежен ред-заповед за задържане, АУАН № 485370/24.10.2021 година, ЗППАМ № 2938 / 24.10.2021 година, извлечение от паметта на техническо средство, списък на техническите средства, преминали проверка за годност, талон за медицинско изследване № 086751 /24.10.2021 година, справка-картон на водач на МПС, протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби, справки от агенция по вписванията, справка от ОПП-СДВР, справки от НАП, справка от Министерство на правосъдието на РБ и справка за съдимост, от изготвени заключения по химико-токсикологична експертиза от 10.02.2022 година назначената на съдебно следствие химико-токсикологична експертиза от 03.09.2022 година.

Посочи се и по-горе, че въззивната инстанция е възприела изцяло фактите и обстоятелствата, установени и от първия съд, като изрично е посочено, че „...възприетата от въззивния съд фактическа обстановка по делото по съществото си кореспондира изцяло с установената и от първата инстанция“.

По оплакванията за допуснати съществени процесуални нарушения в искането на осъдения Б..

С оглед задължението на настоящия съд да се произнесе на първо място по направените възражения за допуснати съществени процесуални нарушения от двете съдебни инстанции и във връзка с твърдение за нарушение нормите на чл.13 НПК и чл.14 НПК, чл.301 ал.2 НПК и чл.304 НПК, настоящият съд следва да посочи, че споделя изложените от защитата на молителя принципни съображения, че съдебният акт следва да почива на пълно, всестранно и обективно изследване на релевантни за предмета на доказване факти и обстоятелства, включени в нормата на чл.102 НПК, които да се подложат на задълбочен анализ във взаимовръзката им, при спазване на процесуалните стандарти, разписани от Законодателя.

За пълнота на изложението настоящият съд следва да посочи, че не са нарушени процесуалните правила при изготвяне на обвинителния акт. Същият е изготвен в съответствие с нормата на чл.246 ал.2 НПК. Изложената в обстоятелствената част на обвинителния акт фактическа обстановка и посоченото в диспозитивната му част сочи на това, че обвинителния акт е съответен на поставените стандарти в нормата на чл.246 ал.2 НПК. Подробно са описани релевантни за предмета на доказване по см. на чл.102 НПК факти и

обстоятелства, участието на осъдения Б. в изпълнителното деяние, за което е предаден на съд, условията на време, място и обстановка на реализирането на престъпната дейтелност, както и начина на извършване на престъпното деяние. Подробно са изложени в обвинителния акт съображения за реализиране признаците на престъпление от обективна и субективна страна. Осъденият Б. лично е заявил, л. 47, гърба и л. 53, гърба от делото, че правата в наказателния процес са му разяснени и разбира обвинението. Защиатавал се е по очертаните в обстоятелствената част на обвинителния акт факти, които са останали непроменени до приключване на въззивното производство. В тази насока не може да се твърди, че са накърнени процесуални права на молителя, предвид разясняване и осигуряване спазването на всичките му права, разписани от Закона в конкретния наказателен процес.

Проведено е редовно разпоредително съдебно заседание, в което еднозначно са решени въпросите, поставени за разглеждане от нормата на чл. 248 ал. 1 НПК. Вън от преценката на съда в това производство, по силата на чл. 248 ал. 4 НПК, стоят единствено твърдения за нарушения, свързани с допускането, събирането, проверката и оценката на доказателства и доказателствени средства.

Неоснователно е възражението на молителя, поддържано от защитника му, че незаконосъобразно и при допуснати съществени процесуални нарушения е определена концентрацията на алкохол в кръвните проби на осъдения Б..

Настоящият съд не споделя като основателно възражението на защитата на осъдения, че е налице превратно тълкуване на изготвените по делото химико-токсикологични експертизи, едната в хода на воденото досъдебно производство, а другата назначена и изпълнена на основание определение на първия съд, като неправилно е определен момента, към който следва да се инкриминира концентрацията на установения алкохол в кръвта на осъдения Б.. Това твърдение сочи на неточна критика на мотивите на първия съд и на въззивната съдебна инстанция. Безспорно е, че след като е спрян за проверка, с оглед констатираното състояние на проверяваното лице, полицейските служители К., В.Й. и Д.Г. са потърсили съдействие от компетентен да извърши самата проверка с техническо средство за наличие употребата на

алкохол.Затова на местопроизшествието са извикани св.св.С. С. и И. В..Към този момент двамата заемат длъжност „мл.автоконтрольор“.Осъденият Б. е проверен в 05,37 часа с техническо средство „Алкотест Дрегер“7510,инв.№ ARBA0145,което е преминало съответен технически преглед за установяване на техническото му състояние и е изправно /извършена е проверка на 10.05.2021 година със срок на валидност от 6 месеца/. Проба №2922 е отчела наличие на алкохол в издишан от Б. въздух от 1,45 промила.

Веднага на Б. е издаден талон и е преведен в болнично заведение,където е взета кръвна проба/проби в УМБАЛ,„Св.Анна“ гр.София,в 07,10 часа,близо час и половина по-късно от самата проверка с техническо средство.

Действително при извършените изследвания се констатира известно разминаване в отчетените стойности на наличния алкохол в кръвта на осъдения Б.-1,24 промила и 1,17 промила при контролната проба.По делото,обаче първият съд,проявявайки активност е назначил съдебно-химическа и токсикологична експертиза,вж.л.58-63 от делото. Експертите д-р С. и д-р М. са дали убедително защитени експертни изводи ,като са анализирали всички известни им по делото факти и обстоятелства,свързани с извършената проверка на място,отчетените резултати с техническо средство,отчетени резултати при първото кръвно изследване на съответната проба и второто такова,сторено на взетата контролна проба,и съотнасяйки установените резултати към момента на констатираното управление на МПС от страна на Б. в 05,37 часа и момента,в който е взета кръвната проба ясно са дали своя експертен извод за количеството алкохол в кръвта на осъдения-1,40 промила.

Действително в мотивите си първият съд се е позовал на съдебна практика,относима към установяване употреба на алкохол на водачи при т.н.“пътнотранспортни произшествия“,която допуска в такива случаи употребата на алкохол да се установява с всички допустими от закона способи,включително с гласни доказателствени средства.Тази неточност е била отбелязана правилно от защитата на осъдения.

Неоснователно е,обаче възражението на защитата,че първият съд неубедително е обсъдил приложения от експертите метод на изследване „Видмарк“ при изготвяне на експертното заключение.Не е нарушена процедурата при вземане на кръвните проби от осъдения по-късно Б. и

правилно момента за определяне наличие на концентрация на алкохол в кръвта е отнесен към момента, в който Б. е спрял за проверка и такава е извършена с техническо средство-05,37 часа, а не към момента на вземане на кръвните проби в 07,10 часа в УМБАЛ „Св. Анна“ гр.София.

Коректно е посочено, че „...правно-релевантният момент за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта на дееца е именно момента, в който същият е управлявал моторното превозно средство....“ И обосновано този извод на въззивния съд е подкрепен с акцентираната съдебна практика-Решение №566/2009 година, III н.о ВКС, Решение №603/2012 година на I н.о.ВКС и решение №54/27.03.2014 година по н.д.№ 2346/2013 година на ВКС.

Неоснователно е оплакването за допуснато нарушение на чл.13 НПК, чл.14 НПК, чл.107 ал.3 и ал.5 НПК от първостепенния и от въззивния съд. Такова оплакване сочи на неточна или некоректна критика на въззивното решение, а и на възприетите от първия съд основни фактически положения. В конкретния наказателно-правен спор крайният резултат на доказателствения процес е обективиран от въззивния съд по ясен, несъмнен и убедителен начин. Волята и вътрешното убеждение на първия съд и на въззивния съд е възможно да бъдат проследени в еднаква степен от страните в процеса, а и от настоящия извънреден състав. Събрани и проверени са възможните доказателствени източници, относими към т.н. “главен факт на доказване”.

Неоснователно е оплакването за допуснато съществено процесуално нарушение от страна на съдебните състави, свързано с липса на всестранно и задълбочено обсъждане на доказателствения обем, довело до нарушаване на материалния закон, както и оплакването, че при оценка на доказателствените източници от първия и от въззивния съд е допуснато превратно тълкуване на доказателствата и доказателствените средства, допусната е неточна оценка на експертните заключения, а на тази основа са изведени неточни фактически и неправилни правни изводи.

В мотивите си, след като е изложил подробно установените по делото факти и обстоятелства и е оценил действията на първия съд в тази насока, въззивният съд е също пристъпил към подробен анализ. Мотивите на първостепенния съд, а и тези на въззивния съд, са задълбочени и ясни. Първостепенният съд е провел съдебно следствие в съответствие с

изискванията на Закона, като е събрал и проверил възможния доказателствен обем при стриктно спазване правата на страните в процеса. Събирането на доказателствения обем е последвано от анализ на доказателства и доказателствени средства поотделно и в съвкупност, като вътрешното убеждение на съда е изградено при спазване изискването на чл.14 НПК. Формирането му е ясно проследимо. Въззивният съд, както се посочи и по-горе, е изразил съгласие с фактите, установени от първия съд. При условията на чл.305 ал.3, изр.1 НПК въззивният съд също е посочил въз основа на кои доказателства и доказателствени средства извежда фактическите си изводи и защо, и изрично ги е посочил в мотивите си. В мотивите си решаващият въззивен съд е посочил въз основа на кои доказателства и доказателствени средства изгражда фактическите изводи и защо не приема за обоснована предложената му защитна теза.

Съдилищата коректно са анализирали заявеното от двете основни групи гласни доказателствени средства-първата група, включваща свидетелите К., В.Й. и Д.Г., установили категорично авторството на деянието и условията на време, място и обстановка, както и начина на извършването му, а т.н. "втора група"-свидетелите С. С. и И. В. установили обстоятелства след потърсено съдействие от компетентни да извършат проверката с техническо средство лица за наличие употреба на алкохол. Коректно са оценени събраните по делото писмени доказателства и писмени доказателствени средства-протоколи за отделните действия по установяване престъпната дейност на Б., като настоящият съд не открива тези доказателствени източници да са оценявани и анализирани едностранчиво и тенденциозно. Безспорно осъденият Б. не е дал обяснения по фактите, което е негово право, но така се е лишил от възможността да представи гласни доказателствени средства чрез обяснения в подкрепа на поддържаната защитна теза.

С необходимата обективност и прецизност са оценявани изпълнените по делото химико-токсикологични експертизи.

Правилно въззивният съд не е приел за основателно възражението на защитата, че концентрацията на алкохол в кръвта на В.Б. не е установена по надлежен ред. Защитата, от една страна, не твърди да е нарушен закона при вземане кръвна проба от осъдения Б.. От друга страна се установява безспорно, че иззетите проби са съхранявани правилно, в 2 броя запечатани

вакуумни епруветки, съдържащи стабилизатор и антикоагулант, като самото изследване е извършено чрез метод на газова хроматография. Установено е наличие на алкохол в концентрация 1,24 промила, а изготвената в хода на досъдебното производство ХТЕ на контролната проба кръв, иззета от В. Б. еднозначно установява наличие на етанол в концентрацията 1,17 промила, отчетено към момента на вземане на биологичната проба. Ясно е подчертано, че по-ниската концентрация на алкохол към момента на вземане на пробата кръв спрямо концентрацията на алкохол в кръвта на проверявания към момента на проверката /1,45 на хиляда/ се дължи на редица фактори, описани подробно. Коректно е сторено ретроспективно преизчисляване на стойността на етиловия алкохол в кръвта на В. Б. към момента на проверката, с оглед ползване на „...средно-минимален коефициент на елиминиране 0,15 g/l за час“. Убедително е обяснено разминаването от 0,07 промила в стойностите по двете проверки на епруветките, което е в допустими граници по цитираната Наредба № 1/2017 година.

При посоченото по-горе липсва основание настоящият съд да приеме, че първия съд и въззивната съдебни инстанции са изградили фактическите си изводи въз основа на едностранчиво и/или тенденциозно тълкуване на доказателствените източници и способите за проверката им, нито може да възприеме теза, че тези фактически изводи са изведени на базата на негодна или несъществуваща доказателствена основа.

Настоящият съд намира, че са спазени изискването на чл.305 ал.3 НПК, защитата е получила отговор на поставените от нея въпроси и сторени възражения, като касателно същинското обсъждане на доказателствените източници и мотивите на първия съд, и пространния анализ на фактите и изложението им във въззивното решение, сочат липса на обоснован извод за наличие на допуснато съществено процесуално нарушение по чл.348 ал.3, т.2 вр. ал.1, т.2 НПК.

Поради всичко изложено по-горе се налага извод, че доводите в искането за възобновяване на наказателното производство по реда на чл.422 НПК, касателно допуснати съществени процесуални нарушения, са неоснователни.

По оплакването за нарушение на материалния закон.

Неоснователно е стореното оплакване на защитата на осъдения Б., че

материалният закон е нарушен, доколкото осъдителната присъда е постановена на основата на неизяснена фактическа обстановка, изградена на основа на предположения. САС не намира, че е налице възобновителното основание по т.1 на чл. 348 ал.1 НК, защото счита, че не е допуснато нарушение на материалния закон. Сам пред първия съд Б. е заявил, че разбира предявеното му обвинение/фактите и обстоятелствата, инкриминиращи престъпната му дейтелност и дадената правна квалификация от държавното обвинение/ и са разяснени правата му.

Сторени са правилни правни изводи, касателно съставомерността на деянието на В.Б. от обективна и субективна страна, на основа разписаното в чл.343б, ал.1 НК.

Не са нарушени правилата при оценка правната страна на стореното от осъдения Б.. Видно е, че първият съд и въззивният съд са дали точна оценка на престъпната дейтелност на осъденото лице, като е съобразено цялостното поведение на осъденото лице. Нарушение на материалния закон е налице тогава, когато закона е приложен неправилно или не е приложен закон, който е трябвало да се приложи. В конкретния случай настоящият съд не намира да са налице такива обстоятелства, които да обосноват извод за нарушение на материалния закон.

На основа на горното настоящият съд намира, че не е нарушен материалния закон и не е налице възобновително основание по смисъла на чл.422 ал.1, т.5 НПК вр.чл.348 ал.2 вр.ал.1, т.1 НПК.

По оплакването за явна несправедливост на наказанието на осъдения Б..

Законът ясно сочи в чл.348 ал.5, т.1 и т.2 НПК, че явна несправедливост на наказанието е налице тогава, когато наказанието очевидно не съответства на обществената опасност на деянието и дееца, на смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства, както и на целите по чл.36 НК, както и когато неправилно е приложено или неправилно е отказано прилагането на условно осъждане.

За престъплението, сторено от осъдения Б., Законодателят е застанал на принцип на законоустановеност на наказанията, като е предвидил наказание „лишаване от свобода“ от 1 година до 3 години, наказание „глоба“ в размер от 200 лева до 1000 лева и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ по

чл.343г НК вр.чл.37 НК.Първият съд,прилагайки точно материалния закон е отмерил наказание,ориентирано към минималните предвидени от Закона размери.Обсъждайки вида и размера на конкретните наказания първият съд е обсъдил мотивите и причините за реализираната от Б. престъпна дейност,като коректно е акцентирал смекчаващите и отегчаващи вината и наказателната отговорност обстоятелства.

Законосъобразно първият съд е наложил наказания „лишаване от свобода“ в размер на 1/една/ година,чието изпълнение е отложил на основание чл.66 ал.1 НК с изпитателен срок от 3 /три/ години, наказание “глоба“ в размер на 200,00 /двеста/ лева,а на основание чл.343г НК-„лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 /една/ година.

Правилно е прието,че не са налице нито многобройни смекчаващи вината и наказателната отговорност обстоятелства, нито някое от ценените в тази насока е изключително по своя характер,поради което не може да се приеме да са налице условията на чл.55 НК.Още повече, предвиденото в закона наказание и в най-ниския му размер не се явява несъразмерно тежко на стореното от осъдения.

Законосъобразно е намерено да са налице материално-правните и процесуално-правни предпоставки за прилагане на института на т.н.“условно осъждане“ по чл.66 ал.1 НК,касателно наложеното наказание „лишаване от свобода“.Изложени са обосновани и съобразени със Закона мотиви в тази насока.На основа изложеното по-горе следва да се приеме като неоснователно оплакването на осъдения В. Б.,поддържано от защитата му,че наложените наказания са явно несправедливи.

С оглед изложеното,Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане вх.№198738/12.07.2023 година на осъдения В. Е. Б.,с установена самоличност,ЕГН *****,сторено чрез надлежно упълномощен защитник адв. С. Г. от САК,за възобновяване на наказателното производство по внохд №631/2023 година по описа на Софийски градски съд и по нохд №3104/2022 година по описа на Районен съд гр.София.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____